

"Dünyanın ömrü kısa olup, süratle zeval ve guruba gider. Zevalin elemiyle, visalin lezzeti zeval buluyor." cümlesini açıkla mısınız?

"İ'lem eyyühe'l-aziz! Dört şey için dünyayı kesben değil, kalben terketmek lâzımdır:

1. Dünyanın ömrü kısa olup, sür'atle zeval ve guruba gider. Zevalin elemiyle, visalin lezzeti zeval buluyor.

2. Dünyanın lezâizi zehirli bala benzer. Lezzeti nisbetinde elemi de vardır. ..."(1)

Dünya ve içindekiler sabit ve daim olmayıp sürekli ölümle yok oluyorlar. Burada "yok olmak" mutlak yokluk anlamında değil tabi. Şayet insan yok olmaya mahkum olan bu şeylere kalbini bağlarsa, o zaman bağlamaktaki cüzi lezzet yok olmaktan gelen büyük acıya mukabil gelemez. Yani yokluk ve ayrılığın acısı kavuşmanın lezzetini bir anda tuzla buz eder, denilmek isteniyor.

Öyle ise yokluktan ve ayrılıktan gelen o büyük acıyı çekmek istemiyor isek, kalbimizi o fani şeylere kaptırmamamız ve bağlamamamız icap eder. Hazreti İbrahim (as)'in ifade ettiği gibi **"Uful eden, yani batıp giden hiçbir şey muhabbete değmez."** demeli, onları kalben terk etmeliyiz.

(1) bk. [Mesnevî-i Nuriye, Habbe.](#)